

Se olli moslemile armas. Maria wiſid said ſest aiast hopis teiſeks. ſeſt ta olli enne ni halp, tuim ja tigge olnud, et praua olli tedda jo tahtnud årra ſata. Agga nüud hakkaſid lapsed tedda armastama, ſeſt ta olli tassane ja nende wastro armolinne. Jggaford, fui wanna furri ello kippus woimust wötmä, — oh ſiis olli woittemiſt palwes Issanda pole, et Issand wöttaks omma waimo läkkitada furja årramoita.

Praua någgi warſi, et ta teiſeks innimes-ſeks olli ſanud, et ta ful ei teadnud, fuidas ehet kust ſe olli tulnud, agga ta olli ſega rähbul.

Monne aasta párroft sai Maria iſſa käest kirja, et ta teiſest jallast ilma jänud, jo et ta warſi ſenna liiņna tahthab tulla (kus Maria olli). — Siis räkis Maria omma ſakſtele, et ta tahthab årramiiňa, piſſofeſſe toa ürida ja omma iſſaga ſeltsis ellada. Praua ei tahtnud foggoniste Mariat årra laſka, ſeſt ta olli omma hea ja armsa wiſide läbbi keige maia rahwa meleſt armsaſks ſanud, agga ei

tahtnud tedda fa keelda iſſa párroft. Praua andis temmale monda maia, riista ja tarwiduſt, fui ta omma üri maiasse läks.

Kui iſſa tulli, ſai ta üllewågga röömsaſks, et tütтар ni hästi temma tullemiſſe wastro olli walmistanud, — ja fui ta weel fulis, et tüttar omma ſakſte jures, felle jures ta tännini olnud, hästi ömblema öppinud, ja et ta nüud ömblussega ello üllespiiddamist tahthab tenida, ja iſſa temma juure tahthab jádo temmale ſeltſiks, ſiis ſai ta weel foggoni röömsaſks.

Kui iſſa omma wåſsimuſſest olli puhku-nd, tõl Maria plibli kappist wålja, panni laua peale, ütles: „Wato, meil on fa weel ūks folmas, — oh fui fallis ſeltſimees ſe on! fui mitto korda on ta mind furja tee peält taggasī winud! fui mitto korda fur-wastuſſes römustanud ja kinnitanud!”

Issa: Sa tahthad mind õiete õnnelikku ūks tehha! fui ma kord ſurmaga woitlemas ol-lin, ſiis ma mõtlesin iſſegi ſelle peale, et ma olleks piiddand omma hing eest ennamp